

Molecular Identification of *Corynebacterium minutissimum* in Skin Lesions Suspicious for Erythrasma by the PCR method

Maryam Mohammadi Tashakkori¹, Reza Kachuei^{2*}, Mahin Safara³, Zeynab Ahmadi⁴

- 1- M.Sc. Student, Department of Biology, School of Basic Science, Islamic Azad University, Pishva-Varamin Branch, Tehran, Iran
- 2- Assistant Professor, Molecular Biology Research Center, Baqiyatallah University of Medical Sciences, Tehran, Iran
- 3- Ph.D., Department of Medical Parasitology & Mycology, Faculty of Public Health, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran
- 4- M.Sc., Molecular Biology Research Center, Baqiyatallah University of Medical Sciences, Tehran, Iran

*Corresponding Address: P.O.Code: 1435116471, Molecular Biology Research Center, Baqiyatallah University of Medical Sciences, Tehran, Iran
Email: kachueiz@yahoo.com

Received: 25/Jan/2014, Accepted: 21/Apr/2014

Abstract

Objective: Erythrasma is a chronic superficial infection of the intertriginous areas. Most laboratories use methylene blue stain and 10% KOH smear to identify *Corynebacterium minutissimum* (*C. minutissimum*) by direct observation of filamentous bacilli. Occasionally atypical forms can be seen that create problems in diagnosis. This study aims to use the polymerase chain reaction (PCR) method in order to definitively identify *C. minutissimum* as an agent of erythrasma.

Methods: This research was performed during 2013 on 100 skin scrapings suspicious for erythrasma which were obtained from various medical mycology laboratories in Tehran. Samples were tested by three methods - direct examination, culture and PCR. DNA was extracted by the modified phenol-chloroform method after which PCR was performed using designed primers. We sequenced some of the PCR products. The sensitivity and specificity of the PCR method was compared to the direct and culture examinations.

Results: Of the 100 samples, there were 25 positive samples according to PCR analysis, 13 positive by direct examination and 23 that cultured positive. DNA sequencing results showed the presence of *C. minutissimum*. The PCR method in comparison with direct examination had a sensitivity of 100% and a specificity of 86.2%. The study also showed that the PCR method in comparison with culture had a sensitivity of 100% and a specificity of 97.4%.

Conclusion: This study showed that the PCR method in comparison with the direct method and culture had a higher sensitivity in the detection of *C. minutissimum*. The present PCR method confirmed all typical and some of the atypical forms of *C. minutissimum* which indicated the importance of this method in the definitive diagnosis of erythrasma.

Keywords: Erythrasma, *Corynebacterium minutissimum*, PCR

Modares Journal of Medical Sciences: *Pathobiology*, Vol 17, No 2, Summer 2014, Pages: 83-91

شناسایی مولکولی کورینه باکتریوم مینوتیسیموم در ضایعات پوستی مشکوک به اریتراسما به روش PCR

مریم محمدی تشكري^۱, رضا کچوئی^{۲*}, مهین صف آراء^۳, زینب احمدی^۴

- ۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه زیست‌شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه آزاد اسلامی واحد پیشوای رامین، تهران، ایران
- ۲- استادیار، مرکز تحقیقات بیولوژی مولکولی، دانشگاه علوم پزشکی بقیه... (عج)، تهران، ایران
- ۳- دکتری تخصصی، واحد قارچ‌شناسی پزشکی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران
- ۴- کارشناس ارشد، مرکز تحقیقات بیولوژی مولکولی، دانشگاه علوم پزشکی بقیه... (عج)، تهران، ایران

*آدرس نویسنده مسئول: ایران، تهران، کدپستی: ۱۴۳۵۱۱۶۴۷۱، دانشگاه علوم پزشکی بقیه... (عج)، مرکز تحقیقات بیولوژی مولکولی
Email: kachueiz@yahoo.com

پذیرش مقاله: ۹۳/۰۲/۰۱

دریافت مقاله: ۹۲/۱۱/۰۵

چکیده

هدف: اریتراسما عفونت سطحی مزمن نواحی چین دار بدن است. در حال حاضر عامل اریتراسما را به روش معمول آزمایش مستقیم به صورت رنگ‌آمیزی بلودومتیلن یا با پتاس ۱۰ درصد از طریق مشاهده باسیل‌های رشته‌ای دراز تشخیص می‌دهند. در مواردی در بیماران مشکوک به اریتراسما، اشکال غیر معمول مشاهده می‌شود که تشخیص بیماری را دچار مشکل می‌کند. هدف از این مطالعه، معرفی روش PCR بهمنظور تشخیص قطعی کورینه باکتریوم مینوتیسیموم عامل بیماری اریتراسما است.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه که در طول سال‌های ۹۱-۹۲ انجام شد، تعداد ۱۰۰ تراشه پوستی مشکوک به اریتراسما، از آزمایشگاه‌های قارچ‌شناسی پزشکی در تهران جمع‌آوری شد، نمونه‌ها به سه روش آزمایش مستقیم، کشت و روش PCR بررسی شد. DNA به روش فلی کلروفرم تغییر یافته استخراج شد و واکنش PCR با آغازگرهای طراحی شده انجام گرفت، سپس تعدادی از محصولات PCR تعیین توالی شد. همچنین حساسیت و اختصاصیت روش PCR با آزمایش مستقیم و کشت مقایسه شد.

نتایج: در این تحقیق، از تعداد کل ۱۰۰ نمونه، تعداد ۲۵ نمونه توسط PCR و ۱۳ نمونه توسط آزمایش مستقیم و ۲۳ نمونه توسط کشت از نظر کورینه باکتریوم مینوتیسیموم مثبت شد. نتیجه تعیین توالی وجود این باکتری را تأیید نمود. حساسیت و اختصاصیت روش PCR در مقایسه با آزمایش مستقیم به ترتیب ۱۰۰ درصد و ۸۶/۲ درصد بود. همچنین حساسیت و اختصاصیت این روش در مقایسه با کشت به ترتیب ۱۰۰ درصد و ۹۷/۴ درصد محاسبه شد.

نتیجه‌گیری: این مطالعه نشان داد که روش PCR. در مقایسه با روش مستقیم و کشت، حساسیت بالاتری در شناسایی کورینه باکتریوم مینوتیسیموم دارد، روش مولکولی حاضر تمامی نمونه‌هایی که دارای اشکال معمول و شاخص این باکتری بود را تأیید نمود، اما برخی از نمونه‌های دارای اشکال غیر معمول را تأیید و برخی را تأیید ننمود که معرف اهمیت روش مولکولی در تشخیص بیماری و نیاز به این روش در تشخیص اریتراسما است.

کلیدواژگان: اریتراسما، کورینه باکتریوم مینوتیسیموم، PCR

مجله علوم پزشکی مدرس: آسیب‌شناسی زیستی، دوره ۱۷، شماره ۲، تابستان ۱۳۹۳، صفحات: ۹۱-۸۳

مقدمه

۱۰ درصد اقدام به شناسایی کورینه باکتریوم مینوتیسیموم از طریق مشاهده اشکال معمول و شاخص (پاسیل های رشته ای دراز) می نمایند. در مواردی در آزمایش مستقیم از طریق رنگ آمیزی بلودومتیلن تراشه های پوستی بیماران مشکوک به اریتراسما، اشکال غیر معمول [پاسیل های معمولی، کوتاه و دیفترویید مانند (Diphtheroid)] مشاهده می شود که تکنسین های آزمایشگاه و حتی بعضی از متخصصین را نیز در تشخیص دچار مشکل می نماید و در ارایه گزارش جواب صحیح به پزشک مشکلاتی را فراهم می کند.

روش استفاده از محیط کشت برای جداسازی عامل بیماری اریتراسما معمول نبوده است و با توجه به سابقه استفاده از محیط های کشت بافت همراه با آنتی بیوتیک های مختلف توسط برخی محققین در خارج تهیه این محیط ها آسان و مقرون به صرفه نیست [۶-۴]. روش های مولکولی روش های ساده، سریع و در عین حال حساس تری در تشخیص میکرو اگانیسم ها است. مطالعات مولکولی انجام شده روی کورینه باکتریوم ها اغلب به روش PCR-RFLP روی دیگر گونه های کورینه باکتریوم به ویژه کورینه باکتریوم توبرکولوزیس (*Corynebacterium tuberculosis*) صورت گرفته است [۷-۱۳]؛ بر این اساس هدف اصلی این مطالعه طراحی روشی بر اساس PCR است که بتواند به طور سریع و دقیق باعث شناسایی کورینه باکتریوم مینوتیسیموم شود و از گزارش موارد منفی و مثبت کاذب جلوگیری نماید.

مواد و روش ها

نمونه گیری

در این مطالعه طی ۶ ماه در طول سال های ۹۲-۹۱، تعداد ۱۰۰ نمونه تراشه از ضایعات پوستی مشکوک به اریتراسما، از بیماران مراجعه کننده به آزمایشگاه های تخصصی قارچ شناسی مرکز بهداشتی و درمانی تهران (شامل آزمایشگاه نور، بیمارستان بقیه ا. عج) و واحد قارچ شناسی دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی تهران) جمع آوری شد.

کورینه باکتریوم مینوتیسیموم (*Corynebacterium minutissimum*)، پاسیل گرم مثبت، بدون اسپور، هوایی یا بی هوایی اختیاری است و عامل بیماری اریتراسما (Erythrasma) است [۱]. بیماری اریتراسما عفونت مزمن طبقه شاخی پوست بوده که اغلب در نواحی چین دار بدن مانند زیر بغل، کشاله ران، ناف، زیر سینه و لای انگشتان به صورت لکه های مسطح قرمز یا قرمز مسی یا قهوه ای، خشک، بدون وزیکول، التهاب و ترشح بوده ولی با خارش خفیف همراه است. شایع ترین محل عفونت چین های کشاله ران است. بیماری بیشتر در مردان و در نواحی گرم و م�طب دیده می شود [۲، ۳].

این بیماری انتشار جهانی دارد. بیماری در اروپا بیشتر از آمریکا بوده و در ایران در اکثر مناطق به خصوص نواحی جنوبی وجود دارد. عدم رعایت بهداشت فردی، از دیاد رطوبت منجر به تشدید علایم بیماری می شود. این بیماری ممکن است با جرب، شپشک عانه، کچلی کشاله ران، درماتیت تماسی و تینه آورسیکالر (*Tinea Versicolor*) اشتباه شود. چون بیماران اهمیت زیادی به بیماری خود نمی دهند، اغلب موارد مزمن بیماری مشاهده می شود. عفونت بین انگشتان پا معمولاً به درمان مقاوم است. عامل بیماری ممکن است همراه با استافیلوکوک (*Pseudomonas*) و سودوموناس (*Staphylococcus*) درماتوفیت ها (*Dermatophytes*) دیده شود و در نتیجه تشخیص آن از عفونت های دیگر که توسط سایر عوامل باکتریایی و قارچی ایجاد می شود، دشوار است [۲].

با توجه به این که درمان بیماری اریتراسما با بیماری های قارچی و دیگر عوامل باکتریایی متفاوت است، بنابراین تشخیص صحیح این بیماری اهمیت دارد. در حال حاضر در اکثر آزمایشگاه ها برای تشخیص عامل بیماری اریتراسما از روش معمول آزمایش مستقیم به صورت رنگ آمیزی بلودومتیلن (*Bleu de méthylène*) استفاده می شود و در آزمایشگاه های تخصصی اغلب بدون رنگ آمیزی و با پتابس

(Vortex) شد. جوشاندن محلول حاصل به مدت ۳۰ دقیقه، افزودن فنل اشباع و سانتریفوژ با دور ۱۲۰۰۰ به مدت ۱۰ دقیقه مراحل دیگر کار بود. در ادامه نمونه با محلول CI شستشو داده شد، محلول رویی به تیوب جدید منتقل و استات سدیم ۳ مولار و سپس اتانل ۱۰۰ درصد سرد افزوده و در فریزر -۲۰- درجه سانتی گراد نگهداری شد. پس از سانتریفوژ با دور ۱۲۰۰۰، الكل ۷۰ درصد به رسوب حاصل اضافه و مجدد سانتریفوژ شد و در نهایت رسوب حاصل در بافر (Tris-EDTA Buffer) TE حل شد.

در این بررسی طی آزمایش‌های متعدد و تغییر متغیرهای مختلف اعم از مدت زمان واکنش تلاش شد تا روش فنل کلروفرم معمول بهینه شود.

طراحی آغازگر (Primer)

در این بررسی آغازگر اختصاصی کورینه باکتریوم مینوتیسیموم با نامهای Minoo-R & Minoo-F با استفاده از دو برنامه نرم‌افزاری MEGA5.03 و Oligo Analyzer برای ناحیه ژنی قطعه ۶۵۹ جفت‌بازی ژن *rpoB* باکتری کورینه باکتریوم مینوتیسیموم طراحی شد، همچنین از آغازگرهای BetF و BetR برای تکثیر قطعه ۲۰۴ جفت‌بازی ژن بتا اکتین موجود در نمونه‌های بالینی به عنوان House Keeping ژن استفاده شد (جدول ۱).

جدول ۱ توالی آغازگرهای مورد استفاده در این مطالعه

توالی	آغازگر
5'- AGG CCC CGA ACG GTG AGA TG -3'	Minoo F
5'- ACC GGA GGC GTC GGT CAC G -3'	Minoo R
5'-CTC AGG AGG AGC AAT GAT CTTG-3	BetF
5'-CTG GGC ATG GAG TCC TGT GG-3	BetR

به مدت ۵ دقیقه و سپس ۳۵ دور و اسرشت (۹۴ درجه سانتی گراد، ۳۰ ثانیه)، اتصال (۶۱ درجه سانتی گراد، ۳۰ ثانیه)، گسترش (۷۲ درجه سانتی گراد، یک دقیقه) و در ادامه گسترش

آزمایش مستقیم و کشت

در آزمایش مستقیم از روش معمول رنگ‌آمیزی بلودومتیلن استفاده شد، برای کشت از محیط‌های مولر هیتوون آگار (Mueller Hinton Agar) با و بدون آنتی‌بیوتیک پنی‌سیلین، بلاد آگار (Blood Agar) و پای مدیا (Pai Media) حاوی آنتی‌بیوتیک نیتروفورانتوئین (Nitrofurantoin) استفاده شد، از محیط مولر هیتوون آگار به عنوان یک محیط عمومی، از محیط بلاد آگار به عنوان یک محیط غنی و از محیط پای مدیا به عنوان محیط انتخابی کورینه باکتریوم‌ها استفاده شد.

روش مولکولی PCR

در روش مولکولی از پوسته‌های نمونه‌برداری شده، استخراج DNA به روش دستی فنل کلروفرم مطابق بورهان (Burhan) و همکاران [۱۴] البته با تغییراتی انجام گرفت که در زیر به صورت خلاصه آمده است.

استخراج DNA

ابتدا مقدار کمی پوسته به میکروتیوب ۱/۵ استریل حاوی ۳۰۰ میکرولیتر آب مقطر دیونیزه استریل افزوده شد، سپس در ۶۵ درجه سانتی گراد به مدت ۳۰ دقیقه انکوبه شد. در ادامه ۳۰۰ میکرولیتر بافر استخراج DNA و پروتئیناز K (به میزان ۵ میکرولیتر) افزوده و یک دقیقه ورتكس

واکنش PCR در حجم ۲۵ میکرولیتر و مطابق برنامه زیر صورت گرفت، و اسرشت ابتدایی در ۹۴ درجه سانتی گراد

شناسایی مولکولی کورینه باکتریوم مینوتیسیموم به روش PCR

مینوتیسیموم است.

نهایی (۷۲ درجه سانتی گراد، ۷ دقیقه) انجام شد.

نتایج

در این تحقیق از تعداد کل ۱۰۰ نمونه، تعداد ۲۵ نمونه (۲۵ درصد) توسط PCR و ۱۳ نمونه (۱۳ درصد) توسط آزمایش مستقیم و ۲۳ نمونه (۲۳ درصد) توسط کشت از نظر کورینه باکتریوم مینوتیسیموم مثبت شد (جدول ۲). شکل ۱ منظمه میکروسکوپی کورینه باکتریوم مینوتیسیموم را در لام رنگآمیزی شده با بلودومتیلن نشان می‌دهد. در این بررسی کورینه باکتریوم مینوتیسیموم از محیط‌های کشت مولر هیتوون آگار با و بدون آنتی‌بیوتیک پنی‌سیلین و محیط بلا د آگار جدا نشد اما از محیط پائی مدیا حاوی آنتی‌بیوتیک نیتروفورانتوئین جدا شد. در شکل ۲ کلونی کورینه باکتریوم مینوتیسیموم را در محیط کشت پائی مدیا حاوی آنتی‌بیوتیک نیتروفورانتوئین مشاهده می‌کنید.

تعیین توالی

در این مطالعه محصولات PCR مربوط به نمونه‌های شماره ۲۴ و ۲۵ توسط کیت بیونیر (Bioneer) کره از روی ژل استخراج و از طریق شرکت ایرانی زیست فن آوری پیشگام برای تعیین توالی به کشور کره ارسال شد.

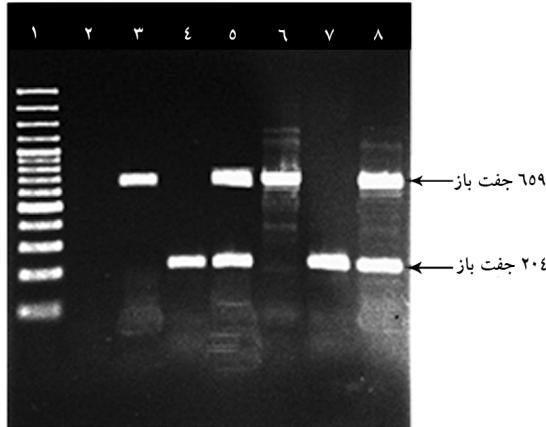
بررسی حساسیت و اختصاصیت روش‌ها

حساسیت و اختصاصیت روش مولکولی PCR در مقایسه با آزمایش مستقیم، همچنین حساسیت و اختصاصیت این روش در مقایسه با کشت مطابق آلمند و بلاند (Altman & Bland) محاسبه شد [۱۵]. لازم به ذکر است استاندارد طلایی این مطالعه مشاهده باسیل‌های رشته‌ای دراز در آزمایش مستقیم بود که در حقیقت اشکال معمول و شاخص کورینه باکتریوم

جدول ۲ مشخصات بیماران مبتلا به اریتراسما همراه با نتایج آزمایش مستقیم (رنگ‌آمیزی بلودومتیلن)، کشت و PCR در بررسی حاضر

ردیف	کد	سن	جنس	شغل	محل ضایعه	آزمایش مستقیم	کشت	PCR
۱	E۴	۳۴	مذکر	نانوا	کشاورز	+	+	+
۲	E۵	۵۲	مذکر	ورزشکار	کشاورز	+	+	+
۳	E۶	۵۱	مذکر	کارمند	بین انگشتان پا	+	+	+
۴	E۷	۲۷	مذکر	کارمند	بین انگشتان پا	+	+	+
۵	E۸	۶۶	مونت	خانه‌دار	کشاورز	+	+	+
۶	E۹	۶۶	مونت	خانه‌دار	زیر بغل	+	+	+
۷	E۱۳	۳۳	مذکر	ازاد	کشاورز	+	+	+
۸	E۱۶	۵۰	مونت	بازنیسته	بین انگشتان پا	+	+	+
۹	E۲۱	۵۰	مونت	خانه‌دار	بین انگشتان پا	-	-	-
۱۰	E۲۴	۶۴	مونت	بازنیسته	زیر بغل	-	+	+
۱۱	E۲۴-۱	۶۴	مونت	بازنیسته	کشاورز	-	+	+
۱۲	E۳۱	۴۳	مذکر	ازاد	کشاورز	+	+	+
۱۳	E۵۲	۳۴	مونت	بازنیسته	کشاورز	-	+	+
۱۴	E۵۹	۲۰	مذکر	دانشجو	کشاورز	+	+	+
۱۵	E۶۲	۵۶	مونت	خانه‌دار	بین انگشتان پا	+	+	+
۱۶	E۷۴	۶۴	مونت	خانه‌دار	بین انگشتان پا	-	-	-
۱۷	E۸۲	۶۱	مونت	خانه‌دار	بین انگشتان پا	-	-	-
۱۸	E۸۴	۵۱	مونت	خانه‌دار	بین انگشتان پا	-	-	-
۱۹	E۸۵	۷۱	مونت	خانه‌دار	کشاورز	-	-	-
۲۰	E۸۷	۵۶	مذکر	بازنیسته	بین انگشتان دست	-	-	-
۲۱	E۸۸	۲۰	مذکر	نیجار	کشاورز	-	-	-
۲۲	E۹۲	۳۳	مذکر	مهندس عمران	کشاورز	-	-	-
۲۳	E۹۸	۴۰	مونت	خانه‌دار	کشاورز	-	-	-
۲۴	E۹۹	۳۰	مذکر	کارمند	کشاورز	+	+	+
۲۵	E۱۰۰	۲۵	مذکر	نظمی	کشاورز	+	+	+

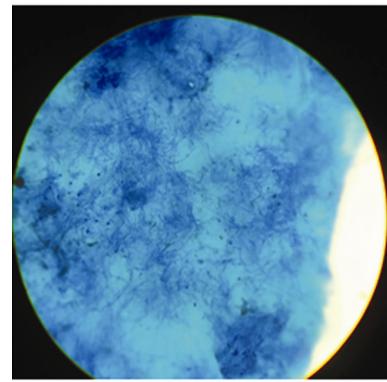
نتایج تعیین توالی معرف وجود کورینه باکتریوم مینوتیسیموم بود (جدول ۳).

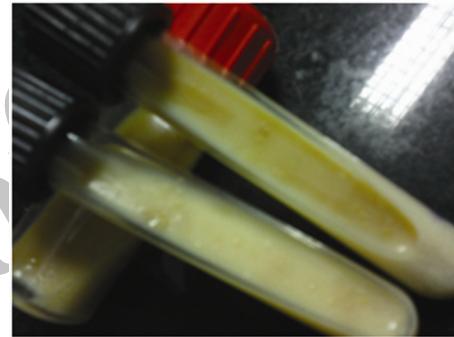
شکل ۳ نتایج ژل الکتروفورز محصولات PCR و Duplex PCR نمونه‌های بالینی پوسته: چاهک ۱) نشانگر (۱۰۰ DNA Ladder)، چاهک ۲) کترول منفی، چاهک ۳) پوسته بالینی ردیف ۲۴ با آغازگرهای اختصاصی کورینه باکتریوم مینوتیسیموم، چاهک ۴) محصول PCR نمونه پوسته بالینی ۲۴ با آغازگرهای بتا اکتین، چاهک ۵) محصول PCR نمونه پوسته بالینی ۲۴ با آغازگرهای اختصاصی و بتا اکتین، چاهک ۶) پوسته بالینی ۲۵ با آغازگرهای اختصاصی، چاهک ۷) محصول PCR نمونه پوسته بالینی ۲۵ با آغازگرهای اختصاصی و بتا اکتین، چاهک ۸) محصول PCR نمونه پوسته بالینی ۲۵ با آغازگرهای اختصاصی و بتا اکتین

جدول ۳ توالی قطعه ژن *rpoH* حاصل از کورینه باکتریوم مینوتیسیموم استخراج شده از بررسی حاضر با آغازگرهای اختصاصی جنس کورینه باکتریوم مینوتیسیموم (Minoo R & F)

```
GGCGAGCTCATCCAGAACCAAGGTCCCGTGGGCCTG
TCCCGTATGGAGCGCGTCGTGCGCGAGCGCATGACTAC
TCAGGATGCAGAGTCGATTACCCGACCTCCCTGATTA
ACGTCCGTCGGTTCTGCTGCCATTCGCGAGTCTTCG
GTACCTCCCAAGCTCTCGCAGTTCATGGACCAAACAAC
TCCCTGTCTGGTCTGACCCACAAGCGCCGTCTGTCCGC
GCTGGGCCGGTGGTCTGTCCTGAACGTGCTGGCA
TTGAGGTGCGAGACGTTACGCTTCGCACTACGGCCGC
ATGTGCCGATTGAGACCCCTGAGGGTCCGAACATTGG
TCTGATCGGTTCGCTGGCGTCTACGCTCGCGTCAATG
CTTCGGCTTCATCGAGACCCCGTACCGCAAGGTTGTG
GACGGCAAGGTACCGGACCAGGTGGAGTACCTCACCG
CCGATGAAGAGGATCGCTACGCCATCGCGCAGGCCGA
GGTGGAGAAGGATGCCGACGGCACCTGACCGGGCAG
CGCATCGAGGTCCGCCTCAAGGACGGCGATATCGGC
```


شکل ۱ منظره میکروسکوپی کورینه باکتریوم مینوتیسیموم در لام رنگ آمیزی شده با بلودومتیلن با بزرگنمایی $\times 100$

شکل ۲ کلونی کورینه باکتریوم مینوتیسیموم در محیط کشت پای مدیا حاوی آنتی بیوتیک نیتروفورانتوئین

جدول ۲ مشخصات بیماران مثبت از نظر اریتراسما را نشان می‌دهد. همان‌طور که ملاحظه می‌کنید اکثر موارد مثبت مربوط به کشاله ران است. حساسیت و اختصاصیت روش مولکولی PCR در مقایسه با آزمایش مستقیم به ترتیب ۱۰۰ درصد و $86/2$ درصد بود. همچنین حساسیت و اختصاصیت این روش در مقایسه با کشت به ترتیب ۱۰۰ درصد و $97/4$ درصد محاسبه شد.

نتایج ژل الکتروفورز محصولات PCR و Duplex PCR دو نمونه بالینی مثبت (ردیف ۲۴ و ۲۵) با آغازگرهای اختصاصی کورینه باکتریوم مینوتیسیموم و آغازگر بتا اکتین در شکل ۳ آمده است، باند ۶۵۹ جفت‌بازی معرف کورینه باکتریوم مینوتیسیموم است و باند ۲۰۴ جفت‌بازی نشان دهنده ژن بتا اکتین به عنوان House Keeping ژن است.

شناسایی مولکولی کورینه باکتریوم مینوتیسیموم به روش PCR

و جدا سازی این باکتری استفاده شد که تأییدی بر یافته‌های سوریانو بود.

همان‌طور که در بالا نیز اشاره شد به دلیل سختی کار کشت، در بررسی حاضر از روش مولکولی نیز که روشی ساده‌تر و سریع‌تر است استفاده شد. خامیس (Khamis) و همکاران در سال ۲۰۰۴ توالي ژن *rpoB* را برای طراحی آغازگر عمومی با هدف شناسایی گونه‌های مختلف کورینه باکتریوم به روش PCR-RFLP به کار برند [۷]. پاوان (Pavan) و همکاران در سال ۲۰۱۲ با استفاده از این ژن، به شناسایی کورینه باکتریوم توبرکلوزیس در گوسفندان به روش PCR-RFLP پرداختند [۸]. در بررسی حاضر نیز از توالي ژن *rpoB* برای طراحی آغازگر اختصاصی کورینه باکتریوم مینوتیسیموم استفاده شد.

در این مطالعه به منظور استخراج DNA کورینه باکتریوم مینوتیسیموم از نمونه‌های بالینی پوسته از روش دستی فنل کلروفرم استفاده شد. طی بررسی‌های انجام شده در ادبیات دنیا اکثر مطالعات از کیت‌های تجاری به این منظور استفاده می‌کنند، لیکن فقط یک گزارش از بورهان و همکاران در سال ۲۰۰۲ وجود دارد که از این روش به منظور استخراج DNA کورینه باکتریوم توبرکلوزیس آلوده کننده گوسفند و بز استفاده شده است [۱۴]. در بررسی حاضر طی آزمایش‌های متعدد و تغییر متابولیک از مختلف روش فنل کلروفرم معمول بهینه شد و ژنوم کورینه باکتریوم مینوتیسیموم با غلظت مناسب و طی ۴ ساعت استخراج شد؛ بنابراین نسبت به مطالعه بورهان و همکاران این برتری را دارد.

در این تحقیق حساسیت روش PCR در مقایسه با دو روش آزمایش مستقیم و کشت ۱۰۰ درصد بود که نشان از اهمیت و حساسیت بالای این روش است. استاندارد طلایی در این تحقیق مشاهده عناصر و باسیل‌های رشته‌ای بلند (اشکال معمول و شاخص) در رنگ‌آمیزی بلودومتیلن بود و مشاهده اشکال غیر معمول و صرفاً دیدن باسیل‌های کوتاه به عنوان منفی تلقی شد، بر این اساس اختصاصیت روش مولکولی در مقایسه

بحث

بیماری اریتراسما بیماری پوستی نواحی چین دار بدن است که طی مطالعاتی که در ایران و خارج در کشورهایی چون اسپانیا و ترکیه انجام شده است شیوع بیماری را ۱۳ تا بیش از ۴۰ درصد گزارش نموده‌اند که نشان دهنده اهمیت این بیماری است [۱۸-۱۶]. تشخیص این بیماری بر اساس مشاهده اشکال معمول و شاخص کورینه باکتریوم مینوتیسیموم است که به روش رنگ‌آمیزی بلودومتیلن صورت می‌گیرد. آنچه باعث شد مطالعه حاضر انجام گیرد وجود مشکلاتی در تشخیص بود، تجربه نشان داده است که در مواردی در آزمایش مستقیم با رنگ‌آمیزی بلودومتیلن عناصر و باسیل‌های دیفترویید مانند دیده می‌شود که تکنسین‌های آزمایشگاه و حتی متخصصین قارچ‌شناسی را نیز در ارایه جواب صحیح چار مشکل می‌کند. به همین دلیل سه روش آزمایش مستقیم، کشت و روش مولکولی روی ۱۰۰ نمونه بالینی مشکوک به اریتراسما بررسی شد.

با توجه به این که دیفتروییدهای فلور ساکن پوست در مواردی در لام مستقیم به وفور یافت می‌شوند، از طرفی کورینه باکتریوم مینوتیسیموم عامل اریتراسما نیز بعضاً به صورت اشکال غیر معمول دیده می‌شود که با دیفتروییدهای فلور ساکن پوست غیر قابل افتراء است، بنابراین وجود روشهای دیگر در کنار رنگ‌آمیزی بلودومتیلن ضروری به نظر می‌رسید. از طرفی؛ کشت نمونه‌های مشکوک به اریتراسما به دلیل سختی‌های خاص خود که در مطالعات مختلف مانند اسمیت (Smith) و همکاران در سال ۱۹۶۹، سوریانو (Soriano) و همکاران در سال ۱۹۹۵ و کاراکا (Karaca) و همکاران در سال ۲۰۰۸ انجام گرفته است نیاز به محیط‌های کشت خاص دارد و معمول نیست [۱-۴]. بررسی حاضر نیز نشان داد که این میکروارگانیسم را نمی‌توان به راحتی از نمونه بالینی جدا نمود. در این مطالعه محیط‌های کشت مختلفی به منظور جداسازی ارزیابی شد که در نهایت از محیط کشت پای مدیا با افزودن آنتی‌بیوتیک نیتروفورانتوئین، برای تأیید آزمایش‌های تشخیصی

مینوتیسیموم و تشخیص بیماری اریتراسما انجام نگرفته است، در حقیقت بررسی حاضر اولین بررسی تشخیص مولکولی بیماری اریتراسما در ایران و خارج از کشور است.

با توجه به سرعت، دقت و حساسیت بالای روش‌های مولکولی بهتر است در آینده از آن‌ها در تشخیص کورینه باکتریوم مینوتیسیموم در آزمایشگاه‌ها، مراکز درمانی و تحقیقاتی استفاده شود. همچنانی با توجه به گزارش موارد عفونت خارج جلدی شامل باکتریمی (Bacteremia)، منزیت (Meningitis)، پریتونیت (Peritonitis) و ... توسط این گونه طی سال‌های اخیر، می‌توان از آغازگرهای اختصاصی طراحی شده در این مطالعه، برای تشخیص کورینه باکتریوم CSF مینوتیسیموم در دیگر نمونه‌های بالینی مانند خون، (Cerebrospinal Fluid) و ... استفاده کرد [۱۹-۲۱].

تشکر و قدردانی

بدین وسیله از مرکز تحقیقات بیولوژی مولکولی دانشگاه علوم پزشکی بقیه ا... (عج) که شرایط آزمایشگاهی انجام این مطالعه را فراهم نمودند تشکر می‌شود.

با آزمایش مستقیم ۸۷/۲ درصد تعیین شد. بررسی حاضر و به خصوص روش مولکولی تمامی نمونه‌هایی که دارای اشکال معمول و شاخص کورینه باکتریوم مینوتیسیموم بودند را تأیید نمود؛ اما این روش برخی از نمونه‌های دارای اشکال غیر معمول را تأیید و برخی را تأیید ننمود که معرف اهمیت روش مولکولی در تشخیص بیماری و نیاز به این روش در تشخیص اریتراسما است.

در این مطالعه بعضًا اشکال باسیلی کوتاه پیوسته به یکدیگر و حتی کوکسی‌های رشتہ‌ای مانند استرپتکوکوس (Streptococcus) نیز در آزمایش مستقیم (به دو روش رنگ‌آمیزی و روش پتاس ۱۰ درصد) به صورت باسیل‌های رشتہ‌ای دیده می‌شد که با بی‌دقیق ممکن بود به صورت مثبت کاذب کورینه باکتریوم مینوتیسیموم گزارش شود که باید مورد توجه قرار گیرد.

همان‌طور که در بالا اشاره شد مطالعات مولکولی انجام شده اکثرًا مربوط به دیگر گونه‌های کورینه باکتریوم بوده است PCR-RFLP و روش شناسایی مولکولی به کار رفته به صورت PCR-RFLP بوده است [۷-۱۳] و طی بررسی‌های انجام شده مطالعه مولکولی به طور خاص در راستای شناسایی کورینه باکتریوم

منابع

- [1] Dalal A, Likhi R. *Corynebacterium minutissimum* bacteremia and meningitis: a case report and review of literature. J Infect 2008; 56(1): 77-9.
- [2] Habif TP. Superficial and fungal infections. In: Habif TP, (Editor). Clinical Dermatology. 5th ed. St. Louis, Mo: Mosby Elsevier, 2009.
- [3] Millett CR, Hapern AV, Reboli AC. Bacterial Diseases. In: Bolognia JL, Jorizzo JL, Schaffer JV, (Editors). Dermatology. 3rd ed. Philadelphia, Pa: Mosby Elsevier, 2012.
- [4] Smith RF. A medium for the study of the ecology of human cutaneous diphtheroids. J Gen Microbiol 1969; 57(3): 411-7.
- [5] Soriano F, Zapardiel J, Nieto E. Antimicrobial susceptibilities of *Corynebacterium* species and other non-spore-forming gram-positive bacilli to 18 antimicrobial agents. Antimicrob Agents Chemother 1995; 39(1): 208-14.
- [6] Karaca S, Kulac M, Cetinkaya Z, Demirel R. Etiology of foot intertrigo in the District of Afyonkarahisar, Turkey: a bacteriologic and mycologic study. J Am Podiatr Med Assoc 2008; 98(1): 42-4.
- [7] Khamis A, Raoult D, La Scola B. *rpoB* gene sequencing for identification of *Corynebacterium*

شناختی مولکولی کوئینه باکتریوم مینوتیسیموم به روش PCR

- species. J Clin Microbiol 2004; 42(9): 3925-31.
- [8] Pavan ME, Robles C, Cairó FM, Marcellino R, Pettinari MJ. Identification of *Corynebacterium pseudotuberculosis* from sheep by PCR-restriction analysis using the RNA polymerase β-subunit gene (*rpoB*). Res Vet Sci 2012; 92(2): 202-6.
- [9] Mothershed EA, Cassiday PK, Pierson K, Mayer LW, Popovic T. Development of a real-time fluorescence PCR assay for rapid detection of the diphtheria toxin gene. J Clin Microbiol 2002; 40(12): 4713-9.
- [10] Pacheco LG, Pena RR, Castro TL, Dorella FA, Bahia RC, Carminati R, Frota MN, Oliveira SC, Meyer R, Alves FS, Miyoshi A, Azevedo V. Multiplex PCR assay for identification of *Corynebacterium pseudotuberculosis* from pure cultures and for rapid detection of this pathogen in clinical samples. J Med Microbiol 2007; 56(Pt 4): 480-6.
- [11] Schuhhegger R, Lindermayer M, Kugler R, Heesemann J, Busch U, Sing A. Detection of toxicogenic *Corynebacterium diphtheriae* and *Corynebacterium ulcerans* strains by a novel real-time PCR. J Clin Microbiol 2008; 46(8): 2822-3.
- [12] Guimarães Ade S, Dorneles EM, Andrade GI, Lage AP, Miyoshi A, Azevedo V, Gouveia AM, Heinemann MB. Molecular characterization of *Corynebacterium pseudotuberculosis* isolates using ERIC-PCR. Vet Microbiol 2011; 153(3-4): 299-306.
- [13] Retamal P, Ríos M, Chequepán F, Abalos P, Pizarro-Lucero J, Borie C, Gutierrez J. Host associated polymorphisms in the *Corynebacterium pseudotuberculosis rpoB* gene sequence. Vet Microbiol 2011; 151(3-4): 400-3.
- [14] Cetinkaya B, Karahan M, Atil E, Kalin R, De Baere T, Vaneechoutte M. Identification of *Corynebacterium pseudotuberculosis* isolates from sheep and goats by PCR. Vet Microbiol 2002; 88(1): 75-83.
- [15] Altman DG, Bland JM. Diagnostic tests. 1: Sensitivity and specificity. BMJ 1994; 308(6943): 1552.
- [16] Nasrollahi Omran A, Hashemi SJ, Hashemi F. Epidemiology of superficial and cutaneous mycosis in 5500 suspected patients in Tehran. Tehran Univ Med J 2010; 68(1): 45-53. (Persian)
- [17] Morales-Trujillo ML, Arenas R, Arroyo S. Interdigital erythrasma: clinical, epidemiologic, and microbiologic findings. Actas Dermosifiliogr 2008; 99(6): 469-73.
- [18] Inci M, Serarslan G, Ozer B, Inan MU, Evirgen O, Erkaslan Alagoz G, Duran N. The prevalence of interdigital erythrasma in southern region of Turkey. J Eur Acad Dermatol Venereol 2012; 26(11): 1372-6.
- [19] Ahmad NM, Ahmad KM. *Corynebacterium minutissimum* pyelonephritis with associated bacteraemia: a case report and review of literature. J Infect 2005; 51(5): e299-303.
- [20] Aperis G, Moyssakis I. *Corynebacterium minutissimum* endocarditis: a case report and review. J Infect 2007; 54(2): e79-81.
- [21] Ahmad NM, Ahmad KM. *Corynebacterium minutissimum* pyelonephritis with associated bacteraemia: a case report and review of literature. J Infect 2005; 51(5): e299-303.